

Det med registreringen af § 3-områderne og de andre forhold vil vi gerne se på. Jeg vil også godt være med til at sige, at jeg synes, der skal være en ordentlig information om det.

Så kommer vi til det med høringen og den måde, man gennemfører det på, og dér ved hr. Niels Jørgen Langkilde og i hvert fald også fru Hanne Severinsen udmærket, hvilken indsats jeg har gjort omkring Skjern Å for netop at få det sådan, at det bliver dem, der bor i området, der føler, at det er deres fredning, og at de har en interesse i den. Det har resulteret i, at der bliver lokale græsningsaftaler til økologiske stude, og hvis der bliver jagt, bliver det til lokale foreninger, og hvis der bliver fiskeri, er det til lokale foreninger. Alle de forhold og så den måde, det er gennemført på, hvor man har lyttet, synes jeg er et meget godt eksempel på, hvordan vi i Enhedslisten gerne vil tackle og gennemføre fredningerne.

Så kan jeg lige til hr. Svend Erik Hovmand sige, at det er den måde, vi gerne vil gøre det på, og vi vil ikke have dikteret fra EU, hvad der skal fredes og ikke fredes. Vi mener, det er en utrolig vigtig ting, når man går ind og tager et fredningsområde ud som f.eks. Skjern Å, at det så bliver den lokale befolknings store indtægtskilde at dyrke det område. Det er også deres Det Kongelige Teater, og det er det, som har deres kvaliteter, og derfor skal de have adgang til det.

Jeg må bede om at få stillet de sidste spørgsmål en gang til, for jeg kan ikke nå at svare på dem.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Inden hr. Bent Hindrup Andersen roser Skjern Å-projektet alt for meget, så synes jeg, det var bedre at tage ud og se forholdene, som de er nu, og så tage derud om 20 år, hvis de nu begynder at grave i 2-3 år. Jeg tror absolut ikke, det, der skal ske derovre nu, vil være gavnligt for miljøet, og det kan man jo bedst forvisse sig om ved at tage derud nu, inden det begynder med bulldozer og gravkøer, og så igen 10 år senere.

Det, jeg bad om ordet for, var egentlig, fordi hr. Bent Hindrup Andersen nævnte, at landmændene svinede med sprøjtegifte og gødning, sådan at der blev lukket 2-3 boringer om dagen. Det er muligt, det er rigtigt, at der bliver lukket så mange boringer, men så er det altså ikke på grund af bønderne. De fleste boringer i Danmark bliver lukket, på grund af at kommunerne er centralistiske og vil have alle de private

boringer nedlagt, så de kan være med til at betale for fællesboringer. Og jeg kan sige, at vores nærmeste nabo, Flade på Mors, lige er blevet lukket i sidste uge – det er korrekt – men det er konstateret, at det ikke er på grund af landmændenes svineri, men fordi byboerne har sprøjet i deres private haver.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Der er lige en enkelt ting mere, jeg skal have afklaret. Omfatter beskrivelsen af landmændene også de økologiske landmænd, der sprøjter og gøder på livet løs, for så er der et eller andet, jeg har overset.

Så vil jeg høre, om det ikke er rigtigt, at hr. Bent Hindrup Andersen stemte imod vådbraken, selv om det var en oplagt måde at lave miljøforbedringer på. Venstre og De Konservative havde også et forslag om nedsættelse af pesticiderne i vores tipunktplan. Dér var hr. Bent Hindrup Andersen heller ikke med. Vi var bekymrede for det.

Så vil jeg sige med hensyn til Skjern Å, at dér har vi fået lavet noget, der forhåbentlig bliver godt, men jeg vil også bede hr. Bent Hindrup Andersen medgive mig, at der bliver lavet en masse naturgenopretning på privat initiativ, som giver store naturforbedringer.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Så kan jeg starte med at besvare spørgsmålet fra hr. Hans Christian Schmidt om, hvorfor vi ikke støttede autorisation af brøndborere. Problemet var, at man kædede det sammen med en række andre forslag i den beslutning. Vi var rimelig interesseret i den. Det er den ene ting.

Hvorfor støttede vi så ikke vådbrak? Jeg støttede her fra talerstolen den del af det beslutningsforslag, og jeg foreslog partiet Venstre og i øvrigt også De Konservative – jeg tror, det var et fælles forslag – at man skulle dele det. Vi ville gerne være med til vådbrak og især, hvis man kunne lave den effektiv, så der kunne græsses på den. Det ville man ikke. Man ville tvinge den igennem med nogle andre beslutninger, som vi ikke kunne støtte. Og vi har det princip i Enhedslisten, at vi ikke blander æbler og pærer sammen, og vi stemmer ikke for noget, vi er imod, for at få noget, vi er for. Det ved både hr. Niels Jørgen Langkilde og hr. Hans Christian Schmidt udmærket.